No. 84. 1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 15 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

HONGARYE.

PESTH, den 23. Junij. Eene gruwelijke misdaad, nog erger dan een regtstreeksche moord, is dezer dagen aan den dag gekomen en de pleegster er van in handen van het geregt gesteld.

Eene weduwe *Witrewlewsky* alhier had de vaste gewoonte, zich jaarlijks naar het naburige stadje Kleinzell te begeven, om er de processie van den Sacramentsdag bij te wonen. Verleden jaar deed zij dit ook, vergezeld van haar dochtertje *Maria*, een kind van negen jaren; in het gedrang had zij het ongeluk dit kind te verliezen, en in weêrwil van alle nazoekingen vermogt zij het niet weder te vinden.

Dit jaar begaf zij er zich weder, en de processie volgende, hoorde zij het geschreeuw van een kind, en meende zij de stem van hare *Maria* te herkennen; in vervoering liep zij naar het punt, van waar het geluid haar oor getroffen had, en bevond dat het werkelijk haar verloren kind was, maar in allerdroevigsten toestand, geheel blind en de beide kassen der oogen geheel ledig. Het kindje zat daar in lompen gekleed, zwart van morsigheid en een houten napje aan de voorbijgangers aanbiedende, tot het bekomen van aalmoezen. Achter het kind stond een wijf, dat haar ruw terug stootte, zoodra zij het kind wilde aanspreken. De moeder liet zich evenwel niet afwijzen, maar hield vol, dat het haar kind was, en eischte het terug; de levendigheid der woordenwisseling deed de politie tusschen beide komen; het wijf werd gearresteerd en met de weduwe en het kind voor den baljuw van Kleinzell gebragt.

Het wijf begon met voor te wenden, het kind reeds blind op den openbaren weg gevonden, het daarom genaderd te hebben, en daar zij armoedig was, voor haar te hebben doen bedelen; maar weldra kwam zij tot voller bekentenis, en verklaarde het op den Sacramentsdag van het vorige jaar gestolen en de oogjes uitgestoken te hebben, op dat het, bij het bedelen, des te meer medelijden mogt verwekken.

Dit gruwelijke wijf is een gewezen dienstbode, genaamd *Margaretha Flintner*, geboortig uit Moravie en 67 jaren oud.

Het proces wordt met ijver voortgezet; de straf, bij onze wetten op zoodanige misdaad bepaald, is het van onder op levend radbraken.

De om den toestand haars kinds troostelooze moeder heeft er de tering van gezet en ligt op het uiterst.

DUITSCHLAND.

KEULEN, den 11 Julij. Bij den Bloksberg had men dezer dagen het zeldzame schouwspel van een heidebrand, veroorzaakt door eene weggeworpen brandende cigaar. Bij gebrek aan water kwamen de landlieden op den origineelen inval, den brand met dorschvlegels te dempen, hetwelk gelukte.

— Men kan zich een denkbeeld vormen van de landverhuizing uit Duitschland dit jaar naar Amerika, wanneer men verneemt, dat alleen in den loop der vier eerste maanden van dit jaar, *niet minder dan ongeveer* 62.000 *personen* hun vaderland verlaten hebben, om een nieuw te gaan zoeken, onder den Amerikaanschen hemel.

— In de kleine stad Kreklingen, in Wurtemberg, heeft zich, sedert twee jaren, eene nieuwe sekte gevormd, die alle bestaande geloofsbegrippen verwerpt en die vele aanhangers onder de boeren telt. Hunne leer, indien men dit eene leer mag noemen, is gegrond op de mystieke werken van den beroemden zweedschen thaumaturg *Swedenborg*, dien zij volgens hunne bijzondere begrippen uitleggen. Zij nemen noch den bijbel, noch de christenleer aan, weigeren de belastingen te betalen, werken zoo weinig mogelijk, laten hun haar groeijen en loopen met hun bloot hoofd. Men kan er hen niet toe bewegen, hunne kinderen ter schole te sturen; want zeggen zij, de heilige geest zal hen wel onderrigten, wanneer hun tijd zal gekomen zijn; zij hebben derhalve der menschelijke kennissen niet van noode. Het voormalige opperhoofd der sekte, een beenhouwer van ambacht, heeft over eenige dagen verklaard, dat de heilige geest thans is overgegaan op het hoofd van een bakker, dien het volk tegenwoordig den goeden God van Kreklingen noemt.

FRANKRIJK.

— Op den spoorweg van het noorden heeft Woensdag den 8. dezer een vreesselijk ongeluk plaats gehad. Niet ver van Arras zijn de rails uitgeweken, ten gevolge waarvan de tien eerste wagens, waaruit de trein was zamengesteld, omgeslagen, en in een vijver zijn nedergeploft. De trein bestond uit 32 wagens. Door den schok waren de tien voorste van de overige losgerukt. Het getal der slagtoffers wordt op ongeveer 40 geschat. Den eigen avond had men reeds 17 bijeen gevonden. Men verhaalt van een kind, dat in tweeën geslagen is. Onder de reizigers bevonden zich de Generaal *Oudinot*, de afgevaardigden, *Sertiboudois*, en de afgezant van den Koning der Franschen bij den Keizer van China, de heer *de Lagrenée*. Men is ijverig aan het opsporen der overige slagtoffers.

— Verschrikkelijk ongeluk. Het dagblad *El Eco del Comercio* spreekt van een ijsselijk ongeluk, dat dezer dagen op de kusten van Almera is voorgevallen. Een stoomschip op hetwelk zich, buiten het scheepsvolk, nog een zeker getal passagiers bevond, had het 1e bataillon van Huelva en drie compagnies van Cadix aan boord genomen, zijnde te zamen zes honderd man. Dit stoomschip is onder het gewigt zijner lading gezonken. Slechts twee man van het scheepsvolk zijn aan dit verschrikkelijk ongeluk ontkomen.

— Het dorp Varennes, bij Auxerre, is gedeeltelijk afgebrand. Honderd huizen zijn de prooi der vlammen geworden. Geheele familien zijn zonder toevlugtsoord.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 9. Julij. De Minister van Financiën herinnert, mits deze, dat de *Zeeuwsche Rijksdaalders*, die gerand zijn en waarvan het omschrift ongeschonden is, volgens Zijner Majesteit besluit van den 25. April jl. (*Staatsblad* No. 22), *tydelyk in omloop blyven*; wordende de ingezetenen mitsdien wel indachtig gemaakt, dat deze muntstukken voor alsnog in alle betalingen moeten worden aangenomen, gelijk daartoe ook aan 's Rijks kantoren de vereischte voorschriften zijn gegeven, terwijl bij weigering dienaangaande bepalingen der wet zouden moeten worden nageleefd.

AMSTERDAM, den 9. Julij. Gisteren is in de vergadering van de provinciale staten van Noord-Holland tot lid der Staten-Generaal herkozen de heer Mr. *J. Corver Hooft*; en in plaats van den heer Mr. *C. A. den Tex*, welke verzocht had niet weder in aanmerking te komen, gekozen de heer *Claude Daniel Crommelin*. Deze heeft gemeend de betrekking niet te kunnen aannemen. Men is diensvolgens tot eene nieuwe keuze overgegaan en heeft benoemd den heer *D. Borski*.

— In Zuid-Holland zijn alle aftredende leden ingekozen, te weten de heeren *Luzac*, *Anemaet Verwey-Mejan*, *Gevers van Endegeest*, *de Monchy* en Mr. *Faber van Riemsdyk*.

— In Groningen is niet ingekozen door de provinciale staten de heer *Wichers*; in deszelfs plaats is benoemd de heer Mr. *E. M. Nap*, lid van de Kamer van koophandel en fabrijken. De heer *van Panhuis* is weder ingekozen.

— In Noord-Braband zijn met nagenoeg algemeene stemmen herkozen de heeren Mr. *R. P. Romme* en Jhr. Mr. *J. O. de Jong van Beek* en *Donk*.

— In Limburg is herkozen tot lid der Staten-Generaal de heer *Corneli*.

VLISSINGEN, den 14. Julij. De bevolking dezer provincie bedroeg op 1 Januarij 1846 157,062 zielen, zijnde dezelve gedurende het jaar 1845 met 7,561 zielen vermeerderd. Deze bevolking bestaat uit 76,063 inwoners van het mannelijke en 80,999 van het vrouwelijke geslacht.

Met betrekking tot de verdeeling der bevolking van het verleden jaar, in de verschillende Godsdienstige gezindheden, zijn de uitkomsten als volgt; 112,107 Hervormden, 40.448 Roomsch-Katholieken, 4 Jansenisten, 1,092 Evangelisch-Luterschen, 4 Remonstranten, 240 Doopsgezinden, 676 Hoogduitsche Israëliten, 1486 erkende Christelijke Afgescheidenen, 1,005 niet genoemde gezindheden, waaronder Christelijke Afgescheidenen, die tot geene erkende gemeente behooren.

— Een der dagbladen vermeldt de bijzonderheid, dat in onderscheiden der jongste gevechten, de proppen waarvan de Kaffers zich tot het laden der geweren bedienden, bestaan hadden uit bladen van het Nieuwe Testament in de Kaffertaal overgezet, en beklaagt zich dat terwijl de handelaars den vijand amunitie leveren, de zendelingen hem in het bezit van proppen gesteld hebben.

GEMENGDE BERIGTEN.

De gouv. van N.-Holland heeft in zyn rapport niet kunnen verzwygen 't ysselyke roofdier 't welk aldaar niet is ontdekt. — De augurkjes zyn in die prov. kwalyk geslaagd. — De kleine gemeenten aldaar zullen vereenigd worden in Nederl. zin, dat is langzaam en alzacht, van lieverlede te beginnen met Ao. 1829; er zitten nog oude knapen onder hunne melkkoeyen, die ze noode zouden prys geven. — Winterswyk, Eibergen enz. neemt de zucht tot landverhuizing toe, uithoofde van den druk der lands- en gemeente-lasten. — In 1845 zyn 526 Nederl. landverhuizers over Rotterdam de wyde wereld ingegaan. — Gratis te bekomen by Wyt en Zoon te Rott. f 6000 en meer voor een vetten post. (HB. 4364.) — Ook te Enschedé heeft men gewedrend. — Jonkh. Beeldsnyder van Voshol en Vrye Ness, lid der Utrechtsche Staten, proponeerde om de zittingen der Prov. Staten in 't openbaar te houden: 't is niet eens in deliberatie gekomen!! — De Utrechtsche Avondpost beuzelt erg over dit voorstel; by haar is het onverstand grenzeloos!!? — Mr. A. van Gennep, in der tyd Voorzitter der beste Kamer, ex-finantien-Minister ad interim, een groot Kruis enz., is Nederland ontvallen, meer dan 80 jaren tellende. — De Contrôleur

EEN WETSONTWERP.

—

(Vervolg van onze vorige.)

Crampon, ofschoon zijn gehoor minder scherp was dan dat van Esperon, vernam echter duidelijk het doffe gestap der muilezels, in weêrwil van het mos, hetwelk den grond bedekte.

« Uitmuntend!" fluisterde hij, « ziedaar de maan in vollen glans, en hoewel ik liever bij het daglicht schiet, beloof ik u echter mijnen man in het oog te zullen houden, hij moge mij dan zoo weinig tijds daartoe laten, als hij wil"

Esperon antwoordde, maar naauwelijks hoorbaar:

« Verbeeldt gij u hunne gedaante te zullen zien of hunne stem te hooren? dan dwaalt gij. Oogenblikkelijk zult gij voor uwe oogen zien verschijnen zwarte gedaanten, even als die van den duivel, en het eenige gerucht hetwelk gij vernemen zult, zal bestaan in het geluid der slagen, welke gij zult ontvangen, of hen toebrengen. Met laat ons zwijgen, luister echter nog eenmaal: — wanneer de kuiper de voorste is, dan zal ik de kolf van mijn geweer op den grond zetten, en gij kunt hem op uw gemak naar de andere wereld zenden: is het Kasper, dan zal ik hetzelve schouderen, en gij laat mij handelen"

Crampon knikte ten teeken van goedkeuring, en beiden bleven onbewegelijk staan. Even gelijk Esperon gezegd had, duurde het nagenoeg een uur, eer het konvooi zigtbaar werd. Esperon luisterde aandachtig, beteugelde Crampon's ongeduld, en zeide hem met eene buitengewone juistheid, den waren afstand, waarop zij zich nog bevonden. Toen zij ter naauwernood twintig schreden meer van de spelonk verwijderd waren, spande Esperon den haan, en beval Crampon hetzelfde te doen, stak zijne uitgetokene sabel in den gordel, en beiden tradden alzoo ter zelfder tijd op het plat. Op hun geroep: « werda!" hield het konvooi eensklaps stil, de twee mannen, welke zich aan het hoofd bevonden, wisselden snel en zachtjes eenige woorden: het waren Kasper en de kuiper; eene groote som gelds, welke zij verdienen zouden, stond in de weegschaal tegen hun gansch vermogen, want zij hadden zich verbonden het konvooi, voor acht ten honderd te sluiken, en deze premie eenmaal betaald zijnde, waren zij verantwoordelijk voor de waarde der goederen.

Gelijk Esperon te regt aangemerkt had, was er geene mogelijkheid, om terug te keeren, zij moesten zich dus met geweld eenen doortogt banen, en alzoo leven en fortuin op het spel zetten; gegrepen te worden of hunne goederen in den stroom werpen, ware hun ondergang. De beslissing duurde slechts een oogenblik; de beide mannen wendden zich plotseling de eene ter regter- de andere ter linkerzijde; Kasper liet zich een weinig langs de helling des bergs afglijden; de kuiper verdween in de struiken. Esperon hield zijn geweer gerigt naar den kant, waar Kasper zich bevond, en wees Crampon de plaats, van welke zijn vijand komen moest; oplettend sloegen zij het minste geritsel der heesters gade, maar aan de zijde van Esperon bleven dezelve onbewegelijk, terwijl die, waarop Crampon het oog hield, zich sterk bewogen. De laatste met de uiterste behoedzaamheid, op de heesters turende, volgde derzelver beweging met den loop van zijn geweer, ten einde onmiddellijk te kunnen schieten, zoodra hij iets ontdekte.

Werkelijk toonde de onophoudelijke trilling van het kreupelhout, den snellen aftogt des kuipers aan, en Crampon uit de schudding der takken langs het voetpad afleidende, dat de kuiper oogenblikkelijk dezelve verlaten zou, leidde zijn geweer met juistheid aan, en iets ontdekkende, hetwelk veel overeenkomst met een menschenhoofd had, schoot hij, na goed gemikt te hebben. Het gewaande hoofd verdween, en Esperon zeide:

« Te vroeg! ..." en met eene onbegrijpelijke snelheid stond de kuiper, den stok zwaaijende op het pad.

De sluikhandelaar op zeven of acht voeten afstands van het voetpad gekomen, had met zijnen stok de beweging in de struiken veroorzaakt, hetwelk den schijn moest hebben, als kroop hij daarin heen en weder. Zijne list was gelukt, en Crampon eene kleine aarden kruik ontdekkende, welke de kuiper aan een der einden van zijnen stok bevestigd had, meende zijnen vijand den kop te verbrijzelen, maar deze bevond zich door middel van zijnen stok, welke hij, den arm uitstrekkende vasthield, omstreeks zes voeten van daar verwijderd. Crampon ontstelde hevig maar hij was een koelbloedig en vastberaden man; hij wierp zijn geweer weg, greep den sabel, en snelde op den kuiper toe. Deze niet minder stoutmoedig, plaatste zich tusschen Esperon en Crampon, waardoor alle hulp ten behoeve van den laatsten werd afgesneden.

Toen ontstond er tusschen de beide vijanden een strijd, op eene enge ruimte van enkele voeten lengte en naauwelijks een voet breedte. Had de grenswachter eenig nadeel ter oorzake van zijne te korte sabel, niet minder hinder had de sluikhandelaar van zijnen te langen stok. De worsteling begon echter, Crampon weerde met veel behendigheid de eerste stokslagen af, Esperon met den vinger aan den trekker: sloeg nu eens zijne oogen naar de plaats van den strijd; Crampon won voet voor voet, en had zijnen vijand reeds teruggedrongen tot aan den kop van den voorsten muilezel; nog eene schrede en het staal doorboorde hem het hart, en de stok van den kuiper zou hem niet meer deren, toen Crampon eenen geduchten slag met dat vreesselijke wapen, op de hand ontvangende, het gevest losliet; naauwelijks bukte hij, ten einde hetzelve weder op te nemen of een nieuwe wel toegebragte slag aan het hoofd, wierp hem op de knieën Deze magteloosheid ontging den sluiker niet. Esperon legde aan, ten einde zijn n makker te redden, voor wien een laatste slag doodelijk zijn zou; hij schoot, en de kogel trof des sluikhandelaars borst, die nederstortende, zich aan Crampon vastklemde en hem medesleepte. Beiden vielen in den stroom, waarin zij verdwenen.

Hoe snel deze daad van Esperon ook ware, ontving hij, alvorens zijn geweer te kunnen wegwerpen, en de ontblootte sabel uit den gordel te nemen, een hevigen stokslag van Kasper, die als eene slang naar hem toegekropen, dadelijk hem bij de beenen greep, en aldus achterover wierp. Zijn dijbeen was gebroken, en de grenswachter bleef op den uitersten rand van het plat onbewegelijk liggen. Nu was de doortogt vrij, en waarlijk menschen en beesten trokken met de meeste behoedzaamheid den gekwetste voorbij, welken Kasper bewaakte. De minste beweging, het geringste geluid van den grenswachter, en de stok van zijne medeminnaar zou hem den schedel verbrijzelen of in den afgrond werpen. Esperon wist het, hij hield zich stil en zweeg, want zijn haat was zoo diep, dat hij, in plaats van zich tegen zijnen vijand te verzetten, liever zijn wraak tot gunstiger gelegenheid uitstelde. Het konvooi was reeds voorbij, toen Kasper, wiens aangezigt zwart gemaakt, maar echter te herkennen was, aan het flonkeren zijner oogen, nog eene kleine wijl met Esperon alleen bleef; mogelijk om zich van dezen man te ontdoen, die hem al

Stakman te Zierikzee is op het aanzienlykste kantoor aldaar door den zoon des huizes erg mishandeld geworden, zynde den fiscalen ambtenaar de kleeren van het lyf gescheurd. Misschien eene represaille in 't uitkleeden. — Het vraagstuk van het huwelyk der koningin van Spanje is vereenvoudigd. Slechts 5 kandidaten dingen meer naar hare hand. Zy had gaarne een man op de wyze van een Spaansch ministerie, dat telkens van personeel verandert. — De koningin van Portugal heeft de rekening uit. — Een concept-contract tusschen Nederland en Belgie is eindelyk klaar gekomen, om door wederzydsche partyen te worden goedgekeurd. De belgische Ministers zyn daarby deerlyk gefopt. Men had aangekondigd, dat het tractaat den 7 dezer aan de volksvertegenwoordigers zou voorgelegd worden, en nu verneemt men, dat Z. M. de koning der Nederlanden door een pleiziertogtje in het teekenen is verhinderd. Men kan echter niet gelooven, dat hy eer de teekening van een gewigtig verdrag 8 dagen dan eene pleizierreis 24 uren zou uitstellen. — De Hertog van Nassau, een ryk man, wordt gezegd met een der dochters van onzen Prins Frederik te zullen trouwen. — De verkiezingen tot leden der 2e kamer zyn alom afgeloopen; alsmede in de meeste provincien de jagt op ganzen, eenden en waterenippen opengesteld.

MENGELINGEN.

De publieke opinie.

In uitgebreide constitutionele koningrijken, in welke verschillende partijen bestaan, heeft iedere partij haar blad of orgaan; ieder gevoelen zijn verdediger: daar drukken alzoo de periodieke bladen, niet de eigenlijk gezegde algemeene publieke opinie, maar slechts het gevoelen der partij uit, die het blad tot stand bragt; deels om haar gevoelen ingang te doen vinden; deels om de aanhangers der partij in hunne gevoelens te versterken en op hun gedrag invloed uit te oefenen. Zoo staan in Engeland en in Frankrijk Ministers en voorname partijhoofden, meest altoos aan het hoofd van de directie der periodieke bladen en influenceren op de onderscheidene redactien. Men heeft er officiele regeringsbladen, die als organen van het gevoelen des kabinets worden beschouwd; ministeriele bladen, die meer bijzonder het gevoelen van den eenen of anderen Minister uitdrukken en oppositie-bladen; welke laatsten somwijlen zeer in gevoelens en denkwijze verschillen. Even zoo is het er gesteld met de religieuse periodieke pers. Niet alleen hebben de verschillende godsdiensten er hunne organen, maar soms heeft de eene of andere godsdienst onderscheidene bladen of tijdschriften, die, elk uit zijn oogpunt of naar zijne wijze van oordeelen, de godsdienstbelangen van deze of die gezindheid verdedigen.

Maar zoo is het in ons kleine vaderland niet gelegen. In hetzelve zijn, zoo wel in het godsdienstige als in het staatkundige slechts twee hoofdpartijen: in het godsdienstige de Catholijken en Protestanten; in het staatkundige de zoogenaamde ministeriele en de oppositie.

De godsdienstige bladen, zoo wel Protestantsche als Catholijken, die onbekend mogten zijn met de algemeene opinie hunner geloofsgenooten, of dezelve niet mogten uitdrukken, zouden weldra in kwijnenden staat verkeeren of te niet gaan; wat wij al tamelijk dikwerf beleefd hebben.

Maar het is niet genoeg dat de redacteur of redactie van een blad, met de publieke opinie dergenen voor welke hij schrijft bekend is; hij moet van dat zelfde gevoelen doordrongen zijn en er al het gewigt van doorgronden, om met die overtuigende kracht en warmte, de gevoelens die hij voorstaat te verdedigen, welke van de opregtheid zijner meening getuigen. Wie tot het hart van anderen spreken wil, moet uit het hart spreken; wie niet van de waarheid eener zaak, niet van het gewigt van een beginsel overtuigd is, zal er anderen gewis niet van overtuigen.

Het toenemen of verminderen der lezers van een blad; de meerdere of mindere belangstelling en deelneming in hetgeen door hetzelve wordt voorgedragen, getuigen op eene onwraakbare wijze, of zoodanig blad als orgaan der publieke opinie kan worden beschouwd.

Is dit werkelijk het geval; staat een blad hoog in de achting der publieke opinie? dan zal men ook te vergeefs trachten deszelfs invloed te verminderen of te verijdelen. Te vergeefs zou men beweren, dat zulk een blad de publieke opinie niet uitdrukt; want de publieke opinie spreekt zoo luide, dat hare stem niet kan worden gesmoord en vroeger of later geltoon vindt. Vandaar de overoude spreuk: Vox POPULI, vox DEI!

(*C. N. S.*)

—

Iets uit Utopie.

En het volk werd gestadig toegeroepen door de *Hall*magt van SALMANASSER, zeggende, komt allen tot mij wie gij zijt, en leg af uwe sieraden, uw geld en uwe goederen, en ik zal het verdeelen onder zulke geslachten, als door mij waardig zullen worden geacht om dit erfelijk te bezitten. En opdat een ieder zich het geschiktst van have en goed zoude kunnen ontdoen, zult gij uw geld aan mij leenen; en van uwe vruchten zult gij jaarlijks 1/10 gedeelte vrijwillig geven en van uwe renten 1/5 gedeelte missen; bovendien zult gij belasting betalen van uw huis, van uw akkers, van uw brood, van uw vleesch, van uw boter, van uw zout, van uw zeep, van uwe runderen, van uwe paarden, van uwe dienstknechten, van uwe dienstmaagden, van uw brand- voor het zonnelicht en van uwe meubelen en schoorsteenen, die in uwe woningen zijn.

En voor de zoodanigen, die dit goedwillig hebben gedaan, en niets hebben overgehouden, hebben wij, tot wering der bedelarij, *ommers* een *Schans* opgeworpen, waar een ieder in het zweet zijns aanschijns aardappelen-brood kan eten, en onder straffen der wet, verwijdert van den grond hunner vaderen, een leven eindigen, bijna zoo ellendig, als de bewoners der Afrikaansche zandwoestijnen, in Amerika beschoren is.

En SALMANASSER voerde de inwoners, na hun van alles te hebben berooid, naar onvruchtbare streken, om met den akkerbouw den kost te winnen.

Zoo was 't in jonge en oude dagen;
Die groot wil zijn moet menschen plagen;
Maar HAMAN miste zijn verlangen,
En werd op eigen grond gehangen;
Waarom de Joden, klein en groot,
Nog roepen: Jongens! slaat hem dood!

—

Voor eenigen tijd vond men in het kerkzakje der Hervormde Kerk te Gorinchem een briefje, waarop niets anders te lezen stond dan: LUCAS XIV: vers 28, 29 en 30. Het schijnt dat men te Gorinchem dezen tekst niet gelezen had voor dat men de fondamenten ging leggen van eene kerk, die misschien in het jaar 1886 wel zal volbouwd zijn.

VERBETERING.

In No. 80, 2e pag. 2e kolom, regel 45 v. b. staat: Waarschijnlijk brengt deze provincie naar evenredigheid minder dan de anderen op; moet zijn: Waarschijnlijk brengt deze provincie naar evenredigheid niet minder dan de anderen op.

ADVERTENTIEN.

§ § § De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Vrijdag den 17. Julij 1846, des middags ten 12 ure, binnen Vlissingen, op de Pottekaai, presenteren te verkoopen:

Het aldaar liggend **SCHOKKERSCHIP**, met **Vast Dek**, zoo goed als nieuw, lang 11 ellen 28 duim, wijd 3 ellen 8 duim, hol 1 el 28 duim en geijkt op 29 tonnen, met deszelfs **Giek**, **Rondhouten**, **Boot**, **Staande** en **Loopend Want**, en verderen **Completen Scheeps Inventaris**. De veiling zal geschieden, eerst, de Romp, met Mast en Giek afzonderlijk en de Inventaris stuksgewijze, en daarna alles te zamen in massa.

Nadere informatie ten kantore van genoemden Notaris.

Het onfeilbaar en radicaal geneesmiddel.

Nadat de Ondergeteekende voor eenige Jaren bekend gemaakt had zij een Familiegeheim bezat, bestaande in een sedert bijna Twee Eeuwen (1667) beproefd Geneesmiddel tot RADICAAL HERSTEL DER LIKDOORNS, hetgeen zij niet om winstbejag maar door waarachtig medelijden met de Lijders, voor den hier onder genoemden niets beduidende Prijs aanbood, zag men schielijk verschillende Advertentien, waarvan sommigen bijna letterlijk den inhoud hielden van de hare en waarvan dus de bedoeling gemakkelijk te raden was. Dit alles heeft echter niet kunnen verhinderen, dat het Debiet verre de verwachting overtroffen heeft. Deze uitkomst, meer zeggende dan alle Snoeverij en Grootspraak, bevestigt genoeg, dat dit middel tot heden door geen ander kan verdrongen worden. Hetzelve bezit de kracht, om de *Likdoorns* in eens tot den Wortel toe te doen uitvallen, zonder de minste pijn te veroorzaken, hetzij dezelve pas Opkomend of Verouderd is. Hierin is juist het geheim gelegen. Een onnoemlijk getal lijders is door gemeld middel hersteld, hetgeen de tegenwoordige bezitster genoopt heeft, hetzelve zoodanig verkrijgbaar te stellen, dat ieder Lijder er zich van zoude kunnen bedienen, en dus tegen den zeer geringen Prijs van ƒ 1.25, met berigt van gebruik.

Op geene andere wijs is het te bekomen, dan uitsluitend bij de volgende Boekhandelaren in Depot.

JUD. FRANK.

Middelburg, MOENS en ZOON. Vlissingen, Z. DE BUISONJÉ. Goes, Wed. KLEEUWENS. Zierikzee, P. de LOOZE. Amsterdam, TIELKENMEIJER. Vijgendam; MULDER, Utrechtschestraat bij de Keizersgracht, en VAN SPANJE, Kalverstraat bij het Midden-Klooster. Rotterdam, Wed. KRAP, Beursplein. Utrecht, VAN ES, in de Choorstraat, en HOUTZAKKER, op het Marieplein. Leyden, BROUWER, Nieuwe Rijn, PIERIK Jz. Leeuwarden, BURGHAART, aan de Worpelhaven. 's Bosch, SCHEEPMAKER, in den Papiermolen. Breda, v. GULIK en HERMANS. Harlingen, BOOMSMA. Groningen, SMITH, aan de Markt. Arnhem, MAURER, in de Turfstraat. Nijmegen, Gebr. SWEERSLAAR. Gorinchem, WINCKLER VIERWEG. Nieuwe Diep, T GROEN. Bergen-op-Zoom, Vorstman. Amersfoort, BLANCKENBERG en Zn. Alkmaar, P. BECK. Hoorn, SCHUTS. Haarlem, VAN LOGHEM. Gouda, VAN SON. Deventer, J VAN DER MEER. Zutphen, SNELLING. Zwolle, WAANDERS. Kampen, SLUISKENS. Franeker, YPMA. Leeuwarden, HESSEL. Alphen, VAN WEERLEVEN. Doesburg, SOMER.

AFVAART UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE,

VARENDE TUSSCHEN

VLISSINGEN en *BRESKENS.*

JULIJ 1846.

Van Vlissingen.				Van Breskens.			
Donderd.	16,	vm.	6¾ ure.	Donderd.	16,	vm.	7¾ ure.
		nm.	6 «			nm.	7 «
Vrijdag	17,	vm.	7½ «	Vrijdag	17,	vm.	8½ «
		nm.	6½ «			nm.	7½ «
Zaturdag	18,	vm.	8½ «	Zaturdag	18,	vm.	9½ «
Zondag	19,	«	9½ «	Zondag	19,	«	10½ «
Maandag	20,	«	10½ «	Maandag	20,	«	11½ «
Dingsdag	21,	«	10½ «	Dingsdag	21,	«	11½ «
Woensdag	22,	«	11 «	Woensdag	22,	m.	12 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 14. Julij. Sedert den 11. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Jonkvrouw Anna Catharina, J. P. Pedersen, Collandsburg, garst; Vesta, P. Zeplien, Riga, haver, Olijfbijk, J. Hooper, Havanna, suiker; Cecilia, J. Bay, Archangel, pik en teer; Niels Gijlding, J. P. A. Woldt, Denemarken, tarwe; Hortencie, J. Berkholtz, Stettin, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Eugénie, R. Rebekeo, Duinkerken, Licence, P. Niejahr, Oostzee, Ocean, J. Arnold, New-Castle, the Mary Suncin, W. Clement, New Castle, alle ballast.

Van Stettin gezeild:

Hortensia, J. Breekholtz, tarwe, Londen, laatst van Vlissingen.

Van Vlissingen gezeild:

Superior, J. M. Donald, ballast, Sunderland.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 ure,
Sluiting des avonds « 9 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

zijn geluk ontroofd had, maar neen, een diep medelijden spaarde hem, en Kasper verwijderde zich, zonder dat er een enkel woord tusschen hen gewisseld was.

Acht dagen daarna bevond zich Esperon te bed; het was nacht, eene loodzware zwakheid sloopte zijne krachten, want dien zelfden morgen had hij eene allerpijnlijkste kunstbewerking ondergaan. Men was genoodzaakt geweest hem het been af te zetten. De kinderen genoten nog dat voorregt, dien leeftijd zoo onverdeeld, en onder alle omstandigheden eigen, den slaap. Johanna zat aan den voet der legerstede van haren echtgenoot, en Castel aan het boveneind. Een doodelijke stilte heerschte in het vertrek, want de jonge vrouw en de grijsaard, welke beiden den zieke bewaakten, durfden geen enkel woord spreken. Een ligt geklop aan de buitendeur, stoorde hunne overdenking. Meenende dat het nog een bezoek van den geneesheer zijn zou, gaf Castel de vrouw een teeken, om naar beneden te gaan, en de deur te openen; dit geschiedde; maar wie schetst Johanna's ontroering, toen zij Kasper voor zich ziet staan. Zoo groot was de ontsteltenis der vrouw, op het gezigt van den sluikhandelaar, dat zij eenen gil van verbazing uitte. Deze kreet, deed niet alleen Castel sidderen, maar ook de kranke ontwaakte daardoor uit zijnen verdoovenden toestand.

Naarmate de zintuigen bij eenen stervende, langzamerhand werden uitgebluscht, de oogen reeds als met eenen sluijer overtogen zijn, en de koude hand krachteloos nederligt, naar die mate schijnt het gehoor nog te versterken. Hoe zacht Johanna ook met Kasper meende te spreken, verloor de zieke geen enkel woord van het tusschen hen gevoerd wordende gesprek.

« Gij hier!" zeide Johanna, « gij die mijnen echtgenoot vermoord hebt, gij die mij zijne achting, zijne toegenegenheid ontrooldet, gij, die hem buiten staat hebt gesteld, mij nu reeds sedert acht dagen een enkel woord van troost of bemoediging toe te spreken, verwijder u oogenblikkelijk."

« Ik heb uwen man niet vermoord," antwoordde Kasper, « uit medelijden met u spaarde ik hem; maar o! ware het noodlottige besluit mij destijds reeds bekend geweest, liever had ik hem afgemaakt, liever mijn hoofd daardoor op het spel gezet, dan u eenen verminkten echtgenoot te laten, die niet meer in de behoeften van u en die zijner kinderen zal kunnen voorzien. Luister Johanna, de nieuw uitgevaardigde wet is mij ter oore gekomen, zij veroordeelt u tot den bedelstaf, indien uw man niet binnen weinige dagen sterft."

« Wat er gebeure!" riep Johanna uit, « God zal ons niet verlaten, al doen de menschen zulks."

« Geenszins," hernam Kasper, « maar ook onder de menschen hebt gij eenen vriend, die u zijnen bijstand niet onttrekken zal; die vriend ben ik. Ziedaar de zuivere opbrengst van het beroep, dat ik uitoefende, en om hetwelk gij mij verliet, moge het strekken, om u en uwe kinderen te onderhouden."

Dit zeggende, leide Kasper, eene met goud gevulde beurs, op de tafel, en wilde vertrekken, maar Johanna trad hem met eene edele verontwaardiging tegen, en zeide.

« Neem uw geld terug, ziet gij niet, dat hetzelve met het bloed van mijnen echtgenoot bezoedeld is?"

« Ik neem het niet," antwoordde Kasper, de armen over elkander slaande, « ik zal hier blijven, tot uw man u roept, en aldan het huis verlaten."

« Welnu!" hernam zij, « wanneer gij niet wilt, zoo werp ik het op den weg, en God geve, dat hetzelve niet brande in de hand van hem, die het oprape."

« Johanna!" vervolgde Kasper op eenen smeekenden toon: « Johanna gij denkt slechts aan u zelve; ongelukkige! gij vergeet uwe kinderen; weet gij niet dat Esperon, den braven kuiper vermoord heeft; zich daardoor den algemeenen haat nog meer op den hals gehaald heeft, en dus van niemand eenigen bijstand of medelijden te wachten heeft. Dat gij en hij u sterk genoeg waant, om honger en koude te verduren, wil ik niet betwisten, maar uwe kinderen Johanna! uwe kinderen zullen u om brood vragen."

« O God! mijne arme kinderen," snikte de jonge vrouw, terwijl zij haar hoofd in de handen verborg, en in eenen lang weerhouden tranenvloed uitberstte, welke tot Esperon doordrong.

Er was een oogenblik stilte, en Esperon, die alles met een duister gelaat aangehoord, en alle woorden met een gretig oor had opgevangen, zeide, zich tot den waardigen geestelijke keerende:

« Zijt gij wel zeker van hetgene gij mij gisteren ten opzigte van deze wet hebt medegedeeld, en waar van Kasper thans spreekt?"

« Zonder twijfel!" hernam de grijsaard, « maar het is slechts een ontwerp, dat, zoo ik hoop, niet zal worden aangenomen."

« Wat er ook gebeure," vervolgde Esperon, « één is er, die mijne vrouw en kinderen der ellende ontrukken zal, begeef u naar beneden, en zeg aan Johanna, dat zij niet langer wankele tusschen de keus van het goud dezes mans, en de duistere toekomst voor ons huisgezin."

Castel verliet de kamer; zijn aanblik gaf de rampzalige moeder alle veerkracht terug. Zij nam de beurs, en wierp dezelve buiten de deur.

« Vertrek nu!" zeide zij tot Kasper, « zie hier den eenigen mensch, wien ik om bescherming zal bidden, zoo God mij mijnen echtgenoot ontneemt."

« En zoolang ik leef, zal u die steun niet ontbreken," hernam de leeraar, « en hoewel ik oud ben, hoop ik, dat de voorzienigheid mijn leven nog zóólang zal rekken, dat ik uwen man hersteld zie, hij zijne krachten heeft terug bekomen, en mijne verwachting, uliedden aan de ellende ontrukt te zien, zich moge verwezenlijken."

De geestelijke zweeg, en Kasper vertrok.

Na de deur gesloten te hebben, begaven zich beide weder naar de kamer; maar welk een schouwspel wachtte hen: het bloed vloeide met stroomen langs den grond, het bed was er geheel mede bevlekt; beiden wierpen zich op den ziel ogende, rukten het laken weg, ten einde te ontdekken, hoe het bloed zoo snel en overvloedig door het verband heen had kunnen dringen. Maar het verband bevond zich niet meer op de wonde; Esperon had hetzelve er afgerukt, en toen de geestelijke met eene treurige stem uitriep:

« Ongelukkige! wat hebt gij gedaan?" antwoordde de stervende met eene flaauwe stem:

« Ik heb mijne vrouw en kinderen gered; deze wet heeft haar eerste offer."

Eenige oogenblikken daarna, was hij niet meer.

TE [illegible], BIJ A. W. VAN [illegible].